

**Δ' ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ
ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ**

Ενότητα εθναπολιτικής δεωρίας κ' εθναπολιτικής δρακλικής

ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΕΦΑΡΜΟΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΕΦΑΡΜΟΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ Δ΄ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΤΩΝ

ΣΥΝΕΠΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Στις 9 – 11 Μάη 2025 πραγματοποιήθηκε η Δ΄ Συνδιάσκεψη των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων. Η Δ΄ Συνδιάσκεψη διατράνωσε την ανάγκη για ανασύνταξη δυνάμεων, ουσιαστική οργανωτική ανασυγκρότηση στην πολιτική γραμμή που χάραξε η Γ΄ Συνδιάσκεψη, αλλά και στην γραμμή που προκύπτει από το Κείμενο Πολιτικών Αρχών και Στόχων της Οργάνωσης. Δηλαδή, γραμμή αντικαπιταλιστική – αντιμπεριαλιστική, γραμμή αντιφασιστική, αντιρεβιζιονιστική, γραμμή Κομμουνιστική, Μαρξιστική – Λενινιστική.

Η Πολιτική Εφαρμοστική Απόφαση αποτελείται από τα εξής μέρη: Α. Πολιτική Διαπάλη – Ιδεολογία, Β. Οργανωτική Οικοδόμηση, Γ. Πρωτοβουλίες για την λειτουργία της Οργάνωσης το επόμενο διάστημα.

Η Συνδιάσκεψη, κατά την τελευταία μέρα των εργασιών της, εξέλεξε νέα Κεντρική Επιτροπή και νέο Γενικό Γραμματέα.

Α. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΠΑΛΗ – ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

- I. Η Δ' Συνδιάσκεψη διαπιστώνει την ανάγκη προβολής της Μαρξιστικής - Λενινιστικής Κοσμοθεωρίας με απεύθυνση πρώτιστα στις νεαρότερες ηλικίες και της ισχυρής διαπάλης με τις διάφορες ιδεολογίες που κυριαρχούν τόσο εντός, όσο και εκτός του κινήματος. Σκοπός των πρωτοβουλιών που θα ληφθούν στα πλαίσια αυτής της αντίστασης και πάλης της κοσμοθεωρίας κατά της ιδεολογίας είναι να επεξηγηθεί και να ξεκαθαριστεί η έννοια του όρου Κομμουνισμός, να ενταθεί η διαπάλη ενάντια στις αρχές του νεοφιλελευθερισμού, και της ατομοκεντρικής ιδεολογίας που αυτός προβάλλει και την αντίστοιχη ατομοκεντρική «φιλοσοφία» που παράγει και προάγει σε κάθε περίοδο. Διευκρινίζεται στο παρόν σημείο, ότι οι ατομοκεντρικές θεωρίες πρέπει να καταπολεμούνται από τους Διαλεκτικούς Υλιστές, καθώς στην πραγματικότητα προάγουν την θεωρητική βάση του ιδεαλισμού, και ειδικά του υποκειμενικού ιδεαλισμού, κατά τον οποίο «ο άνθρωπος έχει να κάνει άμεσα μόνο με φαινόμενα της δικής του συνείδησης: αισθήματα, παραστάσεις, έννοιες κλπ και (...) δεν δικαιολογείται να δεχόμαστε πως υπάρχει κάτι που βρίσκεται έξω από την συνείδηση»¹.

Τονίζεται επίσης, πως η αναγκαιότητα των σχετικών πρωτοβουλιών έγκειται και στην ανάγκη ουσιαστικής διαπάλης με ιδεαλιστικές γραμμές που εκδηλώνονται εντός του κινήματος, όπως ορισμένες θέσεις που υποστηρίζουν πως το όλο ζήτημα της στρατηγικής, της τακτικής και της ταξικής πάλης κρίνεται πρώτιστα από την «σκέψη»

¹ Ακαδημία Επιστημών της ΕΣΣΔ, *Βασικές Αρχές της Μαρξιστικής Φιλοσοφίας: Διαλεκτικός Υλισμός*

των ανθρώπων (άσχετα τάξης), άσχετα του αν αυτοί οι άνθρωποι βρίσκονται μέσα ή έξω από το Επαναστατικό Κόμμα του Προλεταριάτου (κατά παράβαση της Λενινιστικής θεωρίας της Πρωτοπορίας) και άσχετα του αν βρίσκονται αριστερότερα ή δεξιότερα του Κόμματος. Εκτιμούν, δηλαδή, αυτές οι θεωρίες πως η έξαρση, η ένταση και η ύπαρξη της ταξικής πάλης έγκειται στην υποκειμενική εκτίμηση της στιγμής και όχι στην αντικειμενική εκτίμηση της ως πράξη που αξιολογείται ως «απόλυτα υποχρεωτική από την άποψη κάθε επιστημονικής θεμελίωσης της Πολιτικής»².

Ένας ακόμη λόγος που είναι αναγκαίες τέτοιες πρωτοβουλίες είναι προκειμένου να αντιπαλέψουμε την αντιεπιστημονική, πολιτικά εσφαλμένη και ιστορικά διαψευσμένη θεωρία των δύο άκρων, κατά την οποία η «φιλελεύθερη δημοκρατία» απειλείται από τα «άκρα», δηλ. τον ναζισμό και τον κομμουνισμό – τα οποία και εξισώνονται. Αποσιωπά αυτή η θεωρία την πραγματικότητα, δηλαδή ότι ο φασισμός – σε όποια έκφραση του – αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του καπιταλισμού. Δεν είναι εκτροπή από αυτόν, δεν είναι «συνέχεια» του – όπως ισχυρίζεται συχνά ο ρεφορμισμός, αλλά είναι αναπόσπαστο μέρος του. Ήδη από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα θυμόμαστε την αγαστή συνεργασία των σοσιαλδημοκρατών (σε μία εποχή που η σοσιαλδημοκρατία διατηρούσε ένα πιο «επαναστατικό» προφίλ) με τους φασίστες και τα *freikorps* για να κατασταλεί το εργατικό και λαϊκό κίνημα. Άρα, τα μόνα «άκρα» είναι: το άκρο της προάσπισης ενός παρασιτικού συστήματος, του συστήματος του κέρδους και της εκμετάλλευσης – το άκρο του καπιταλισμού, του Ιμπεριαλισμού και

² Β. Ι. Λένιν, *Οι Θέσεις του Απρίλη*

του φασισμού και το «άκρο» της προάσπισης της ανθρώπινης διάστασης του ανθρώπου, το «άκρο» που ζητά την παύση της εκμετάλλευσης, την ανατροπή του συστήματος της αποκτήνωσης, το «άκρο» του σοσιαλισμού – κομμουνισμού. Αυτά τα δύο άκρα δεν συναντιούνται ποτέ και πουθενά, αυτά τα άκρα είναι τα διαμετρικά αντίθετα άκρα ενός άξονα. Και όσο το ένα άκρο θα τραβάει στην αποκτήνωση, τόσο το άλλο άκρο θα πρέπει να τραβά προς τον πλήρη εξανθρωπισμό του ανθρώπου σαν σύνολο. Άρα αυτά τα άκρα μπορούν μόνο να απομακρυνθούν.

Παράλληλα ειδικό βάρος πέφτει στην πολιτισμική μελέτη. Είναι αναγκαίο να τονιστεί η σύνδεση πολιτισμικού και πολιτικού, ζήτημα το οποίο άλλωστε είχε απασχολήσει την σοσιαλιστική – κομμουνιστική και ευρύτερα προοδευτική επιστημονική βιβλιογραφία. Στο επόμενο διάστημα, στα πλαίσια των κατάλληλων πρωτοβουλιών θα πρέπει να αναπτυχθεί η σχετική συζήτηση.

Είναι επίσης σημαντικό να υπάρξει οριοθέτηση μεταξύ συναισθηματικού – θυμικού και ορθολογικού – πολιτικού. Αλλιώς υπάρχει ο κίνδυνος εγκλωβισμού στην παγίδα του ιδεαλισμού που αναφέρθηκε παραπάνω. Με αυτό εννοείται πως όταν προσεγγίζεται το ουσιαστικό πολιτικό ζήτημα της εξουσίας και της κυριαρχίας στον παραγόμενο πλούτο, δεν εστιάζουμε στην ηθική βάση του ζητήματος (η οποία ηθική είναι άλλωστε ένα ιδιαίτερο ζήτημα της κοινωνικής υπερδομής και κατ' επέκταση μεταβάλλεται ανάλογα τις οικονομικές σχέσεις, αλλά και άλλες σχέσεις που επικρατούν στην κοινωνία), αλλά στην ουσιαστική ή πολιτική: δηλαδή, ορίζουμε ότι η πολιτική αλλαγή δεν είναι αναγκαία για ηθικούς λόγους, αλλά είναι

αναγκαία για την επιβίωση του ανθρώπινου είδους ως τέτοιου τόσο στο βιολογικό, όσο και στο πολιτικό και πολιτισμικό επίπεδο.

- II. Με βάση τα παραπάνω αξιολογείται ως αναφαίρετη – αλλά όχι μοναδική – πρωτοβουλία αντίστασης και πάλης της κοσμοθεωρίας κατά της ιδεολογίας είναι η διεξαγωγή οργανωμένων πολιτικών συζητήσεων, με πλήρη δομή και μεθοδολογία. Οι συζητήσεις αυτές θα πρέπει πάντα να είναι ανοιχτές σε εξωοργανωτικές δυνάμεις. Στις επόμενες ημέρες τα αρμόδια όργανα των ΣΚΔ θα οριστικοποιήσουν την δομή και μεθοδολογία των συζητήσεων, ενώ θα συνεχίσουν οι πρωτοβουλίες ψηφιακής έκδοσης μαρξιστικών – λενινιστικών κειμένων κλασσικών, αλλά και συγγραφής νέων.

Κρίνεται ακόμα σημαντικό να πραγματοποιηθούν και γενικότερες κεντρικές εκδηλώσεις της Οργάνωσης με ομιλίες και παρεμβάσεις με θέματα που να προβάλλουν το ζήτημα της επαναστατικής κοσμοθεωρίας, αλλά και της ιστορίας συνδέοντάς τα με την επικαιρότητα.

Τέλος, στο επόμενο διάστημα θα πρέπει να γραφτούν και περισσότερα άρθρα σχετικά με την επαναστατική κοσμοθεωρία, τόσο στην Φωνή της Αλήθειας, όσο και σε άλλα έντυπα – μέσα, εφόσον υπάρχει αυτή η δυνατότητα.

B. Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ

III. Στα πλαίσια της Συνδιάσκεψης αποφασίστηκε η ανασυγκρότηση του Οργανωτικού Δυναμικού με σκοπό την καλύτερη δράση των συντρόφων.

Επιπλέον, τονίστηκε η σημασία της εντατικοποίησης των προσπαθειών για την ένταξη νέων μελών, ιδιαίτερα από τις νεότερες και πιο παραγωγικές ηλικίες. Τα μέλη αυτά θα πρέπει να εκπαιδεύονται με βάση τις αρχές της Μαρξιστικής-Λενινιστικής κοσμοθεωρίας, για να μπορούν να κατανοούν τις σύγχρονες κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες και να δρουν αποτελεσματικά για την επίτευξη των στόχων της οργάνωσης.

Επίσης, υπογραμμίστηκε η ανάγκη για συνεχή εκπαίδευση και θεωρητική κατάρτιση των ήδη υπαρχόντων μελών, προκειμένου να καθίστανται ενήμερα για τις τελευταίες εξελίξεις, να προβάλλουν την συνεπή μαρξιστική – λενινιστική θέση στους αγώνες και να αναπτύσσουν τις ικανότητές τους στον τομέα της πολιτικής και κοινωνικής δράσης.

IV. Η Συνδιάσκεψη εκτίμησε ότι υπάρχει σημαντικό καθήκον για την βελτίωση της Οργανωτικής Οικοδόμησης. Η Οικοδόμηση αυτή αφορά κριτήρια ποιοτικά και ποσοτικά.

Αυτό, στο ποιοτικό επίπεδο μεταφράζεται με την αποτύπωση κριτηρίων για την απεύθυνση με σκοπό την ένταξη στις ΣΚΔ. Ως Οργάνωση ξεχωρίζουμε πρώτιστα τα άτομα στις νεαρές και παραγωγικές ηλικίες, χωρίς να αποκλείουμε άτομα μεγαλύτερων ηλικιών, με πρωτοπόρα στάση ζωής. Η Καταστατική αρχή που διατρανώνει ότι «η οργάνωση των Συνεπών Κομμουνιστικών

Δυνάμεων συνιστά ανώτατο σημείο πολιτικής συνένωσης των συνεπών και πρωτοπόρων μερών του ελληνικού προλεταριάτου, των προοδευτικών μεσαίων στρωμάτων και της προοδευτικής μερίδας της διανόησης» δεν είναι κενό γράμμα, δεν είναι εμμονή και ιδεοληψία, αλλά είναι βασική έκφραση της Λενινιστικής αρχής της Εργατικής Πρωτοπορίας. Αυτό μεταφράζεται σε μία στάση ζωής που έχει σαν βασική αφετηρία της, όχι μόνο την «αγωνία» (η οποία μπορεί να είναι ένα καλό πρώτο βήμα) για έναν καλύτερο κόσμο, αλλά διέπεται από ένα σύνολο πολιτικά χαρακτηριστικά: συμμετοχή στον αγώνα για την ταξική χειραφέτηση, την αμφισβήτηση διαφόρων μορφών του εποικοδομήματος. Πλάι σε αυτά τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά, μπαίνει το υποκειμενικό στοιχείο, δηλαδή ο αυτοχαρακτηρισμός του εκάστοτε υποψήφιου συντρόφου ως Μαρξιστή – Λενινιστή και η εξέταση του κατά πόσο αυτός ο αυτοχαρακτηρισμός δικαιώνεται στην πράξη.

Η διατήρηση αυτών των χαρακτηριστικών και μετά την έναρξη της Οργανωτικής Σχέσης με τις ΣΚΔ είναι που δικαιώνει και τον τίτλο του μέλους των ΣΚΔ, ενώ η βελτίωση και όξυνσή τους είναι που οδηγεί και στην ανάληψη στελεχικών ευθυνών – χρεώσεων, οι οποίες και δεν αντιμετωπίζονται ως μέσα ικανοποίησης τάσεων αρχηγισμού, αλλά ως θέσεις ιδιαίτερα αυξημένης ευθύνης για τον κάθε έναν εκ των συντρόφων – μελών των ΣΚΔ.

- V. Κρίνεται πως είναι σημαντικό να βελτιωθεί το πολιτικό επίπεδο και η συσπείρωση της Οργάνωσης. Η ενίσχυση της πολιτικής συνείδησης και της συμμετοχής των μελών μπορεί να οδηγήσει σε καλύτερη κατανόηση των στόχων και των αξιών της Οργάνωσης, καθιστώντας

τους πιο αποτελεσματικούς στην προώθηση των κοινών ταξικών συμφερόντων που έχουν η Εργατική Τάξη και τα σύμμαχα με αυτήν κοινωνικά στρώματα. Επιπλέον, η αύξηση της ελευθερίας αυτενέργειας των συντρόφων σε συντονισμό με τα αρμόδια όργανα (Ομάδες, ΚΟΔ, Αχτίδες, ΚΕ) είναι ικανή να ενδυναμώσει τις συλλογικές προσπάθειες και να οδηγήσει σε πιο ισχυρές και εστιασμένες δράσεις.

Για να επιτευχθεί αυτό, η Οργάνωση μπορεί να προχωρήσει στην υιοθέτηση συνδυασμένων μεθόδων πάλης τόσο στο ιδεολογικό όσο και στο συνδικαλιστικό, αγωνιστικό και πολιτικό πλαίσιο, όπως η πραγματοποίηση πρόσθετων συζητήσεων που θα επεξηγούν την σύγχρονη πολιτική σκηνή και τις κοινωνικές τάσεις, ενώ θα εισάγουν στην συζήτηση και καθαρά κοινωνιολογικούς όρους. Η περίοδος που δικαιώναμε τους αντιεπισημονιστές παρήλθε ανεπιστρεπτί. Δεν αρνούμαστε την επιστημονική ανάλυση στην πολιτική, καθώς στον επιστημονικό κόσμο δεν υπάρχουν μόνο θεωρίες δικαίωσης της καθεστηκυίας τάξης, αλλά και θέσεις που αμφισβητούν την κυρίαρχη ιδεολογία. Η δημιουργία ισχυρού πλαισίου διαλόγου και ανταλλαγής ιδεών μεταξύ των μελών μπορεί επίσης να ενισχύσει την ενότητα των μελών της Οργάνωσης.

- VI.** Τέλος, η καλλιέργεια ενός περιβάλλοντος που ενθαρρύνει την αυτενέργεια κάθε συντρόφου κρίνεται πως είναι ικανή να βοηθήσει τα μέλη να αναπτύξουν νέες ιδέες και προσεγγίσεις, δίνοντας νέα δυναμική στην Οργάνωση και καθιστώντας την ακόμα πιο δυναμική και ικανή να ανταποκριθεί στις προκλήσεις του επόμενου διαστήματος. Η προώθηση της αυτενέργειας, όμως, δεν μπορεί να

γίνεται σε βάρος της Οργανωτικής Ενότητας, αλλά πάντα σε συντονισμό με τις ΚΟΔ.

Γ. ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

- VII.** Στο πλαίσιο των κινητοποιήσεων, καλείται η εντατική συμμετοχή με αυτόνομη και οργανωμένη παρουσία, όπου αυτό είναι εφικτό. Τα μέλη της οργάνωσης πρέπει να ενθαρρύνονται και να καθοδηγούνται ώστε να αναπτύσσουν πρωτοβουλίες και να οργανώνουν δράσεις που αναδεικνύουν τα ζητήματα των λαϊκών αγώνων σε μία περίοδο αντίστασης κατά των βάρβαρων αντιλαϊκών επιδρομών της Αστικής Τάξης μέσω του πολιτικού προσωπικού της. Σε περιπτώσεις περιορισμένων δυνατοτήτων ενεργής συμμετοχής, προτείνεται να διανεμηθεί έντυπο υλικό, όπως μπροσούρες, αφίσες Α4 με σύντομα και περιεκτικά μηνύματα. Η διανομή αυτών των υλικών έχει ως στόχο την κινητοποίηση ενός κόσμου, την επαφή με τις ΣΚΔ και την ενθάρρυνση της συμμετοχής στις κινητοποιήσεις.
- VIII.** Όσον αφορά τις δημόσιες παρεμβάσεις, τα μέλη της οργάνωσης καλούνται να υποβάλλουν κείμενα υποστήριξης προς τους κλαδικούς αγώνες και αιτήματα, καθώς και αντίστοιχα κείμενα για τις κινητοποιήσεις των επαγγελματικών σωματείων. Η συστηματική και εντατική παρουσία στα ΜΜΕ, τόσο ηλεκτρονικά όσο και έντυπα, είναι ουσιώδης για την προώθηση των ιδεών και των στόχων της οργάνωσης.
- IX.** Σε ό,τι αφορά την πολιτική κριτική, τα μέλη της οργάνωσης πρέπει να παράγουν αναλύσεις πολιτικών ζητημάτων της επικαιρότητας, δημοσιεύοντας άρθρα στον Κομματικό – Οργανωτικό Τύπο των ΣΚΔ, καθώς και σε άλλα ηλεκτρονικά και έντυπα ΜΜΕ, εφόσον είναι δυνατόν. Η πολιτική κριτική δεν περιορίζεται μόνο στην ανάλυση των

γεγονότων, αλλά επεκτείνεται και στην πρόταση λύσεων και στρατηγικών για την αντιμετώπιση των κοινωνικών και πολιτικών προβλημάτων.

Η κριτική, ακόμα, οφείλει να είναι και κριτική απέναντι σε ενδεχόμενα λάθη της οργανωτικής καθοδήγησης, απέναντι σε ενδεχόμενες αυθαιρεσίες. Αυτή η κριτική, βέβαια, πρέπει να πραγματοποιείται κατά τρόπο τέτοιο που να μην παραβιάζεται η περιφρούρηση των ΣΚΔ.

- X.** Τέλος, στο πεδίο της αυτόνομης δράσης, προτείνεται η διοργάνωση εκδηλώσεων με ζωντανή παρουσία, με θεματολογία σχετική με την ιστορία ή την πολιτική θεωρία. Οι εκδηλώσεις αυτές παρέχουν την ευκαιρία στα μέλη να εμβαθύνουν στη γνώση τους και να συζητήσουν επίκαιρα ζητήματα με άλλους συντρόφους, ενώ παράλληλα φέρνουν σε επαφή έναν πιο πλατύ κόσμο με την πολιτική πρόταση των ΣΚΔ. Η ανταλλαγή απόψεων και η ανάπτυξη νέων ιδεών είναι κρίσιμη για την εξέλιξη και την ενδυνάμωση της οργάνωσης.

